

ՅԻԹԱՏԵԿԱՐԱՆ ԹԱՐԳՄԱՆԵԼ ՏՈՒՈՂԻ
ԳՐՔՈՅՍ, ԿՈԶԵՑԵԼՈՅ ԱՆՏԱՌ ԱՅԼԱՐԱՆՈՒ-
ԹԵՆ (1740):

Չեռփէր Աշք. Մարենարանի թի- 1:

“Սքանչելահրաչ, ամենայաղթ, բնտիր եւ
հեղաբարոյ ծառայն Աստուծոյ՝ Մովսէս, զինելու-
թիւն համատարած աշխարհի ճառելով՝ զբազմա-
կուտակումն տարրական ջրոց, ի բերանոյ բարձրելոյն
կոչեաց՝ ծովս. եւ զամենագումարս սրբազանից
կանունական գրեանց՝ Հոգին Սուրբ մակագրեաց՝
Աստուծոցն. զի ի Հոգւոյն Սրբոյ կրեալք
խօսեցան Մարգարէքն եւ Առաքեալքն եւ Սո-
ղոմոն. զոր եւ ի նիկիական դաւանութեան՝ հե-
ղինակ խօսողութեան Մարգարէից եւ Առաքելոց
եւ Օրինաց, զՀոգին Սուրբ դաւանեցին Սուրբ
Հարքն, ասելով. որ խօսեցաւ յՕրէնս եւ ի Մար-
գարէս եւ յԱւետարանս: Որով կամեցան յան-
սխալութենէ խօսողին՝ զանսխալութիւն խօսեցելոցն
արտայայտել: Այլ քանզի որպէս արհեստն ցանկայ
հաւասարիլ բնութեան եւ ոչ կարէ, այսպէս եւ
բնութիւնն՝ հեղինակին բնութեան եւ ոչ զօրէ
համանմանիլ: Ասան որոյ եւ երջանկասէրն եւ
բարեփառն ի մէջ թագաւորաց ճոխիմաստն
Սողոմոն՝ կամելով զնմանութիւն նախատպին
ամենայնի յինքեան բերել եւ իբր արհեստական
արարչի իմիք բնութեամբ՝ զարարչին գործել
զփանաքի նմանակերտութիւնս, ի գրգռջ ժո-
ղովոց, 2. 6. ասէր. Արարի ինձ աւազանս ջրոց